

РЕШЕНИЕ

№ 2581

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 17.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **11063** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел /ЗЮЛНЦ/.

Образувано е по жалба на Сдружение „Спортен клуб по борба „А. в”” -гр. Х., представлявано от председателя С. Ж. М. против заповед № ЛС-04-1660/10.10.2012 г. на Заместник - министъра на правосъдието, с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗЮЛНЦ е заличено вписаното под № 20031208005 юридическо лице с нестопанска цел за обществена полза в Централния регистър към Министерството на правосъдието. Наведени са подробни доводи за незаконосъобразност, поради съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Обосновават се съображения, че сдружението не е получило писмото с което му се дава допълнителен срок в който да изпълни задълженията си по чл.46 ал.1 и ал.2 от ЗЮЛНЦ. Твърди също, че не е уведомен за започване на производството. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът-Заместник-министъра на правосъдието, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

СГП не изпраща представител за участие в производството.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 20031208005 от 2003г. на зам.министъра на правосъдието Сдружение „Спортен клуб по борба „А. войвода”” -гр. Х., е вписано в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за обществена полза.

По силата на чл. 46, ал. 1 от ЗЮЛНЦ същото е задължено до 31 май на всяка година да предоставя информация за дейността си през предходната година пред Централния регистър. Предоставянето на тази информация се осъществява посредством заявяване за вписване и представяне на изчерпателно изброените в ал. 2 на същата норма документи. По делото не е спорно, че в периода от 2004 г. до 2011 г. жалбоподателят не е представил пред Централния регистър следните документи: годишен доклад по чл. 40, ал. 2 от ЗЮЛНЦ за предходните години от 2004 до 2011 г., годишен финансов отчет от 2004 г. до 2011 г., преписи от съдебните решения за регистрация на промени, информация за дейността на юридическото лице по чл. 38 от ЗЮЛНЦ и декларация за непогасени парични задължения към държавата или към община по смисъла на ДОПК по чл. 46, ал. 2, т. 6 от ЗЮЛНЦ за горесцитирания период.

След извършена служебна проверка, при която е констатирано, че не са представени посочените документи е издадена оспорената в настоящото съдебно производство заповед на Заместник-министъра на правосъдието, с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗЮЛНЦ и заповед № ЛС 04-23 от 20.01.2012г на министъра на правосъдието е заличено вписаното под № 20031208005 юридическо лице с нестопанска цел за обществена полза- Сдружение „Спортен клуб по борба „А. войвода”.

По делото е представена (л.15) цитираната заповед № ЛС 04-23 от 20.01.2012г на министъра на правосъдието с която на осн. чл.45 ал.3 от ЗЮЛНЦ във вр. с чл.4, ал.2 и чл.5 т.27 от Устройствения правилник на МП е оправомощен зам.министъра да изпълнява правомощията на министъра на правосъдието по глава III „Юридически лица с нестопанска цел за общественополезна дейност,” раздел II „Централен регистър. Вписване в централния регистър” на ЗЮЛНЦ.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

Оспорената заповед е издадена при липса на материална компетентност на заместник - министъра на правосъдието, което води до нейната нищожност. Това е така, тъй като министърът на правосъдието със своя заповед № ЛС 04-23 от 20.01.2012г (л.15) оправомощава зам. министъра на осн. чл.45 ал.3 от ЗЮЛНЦ да изпълнява правомощията на министъра на правосъдието по глава III „Юридически лица с нестопанска цел за общественополезна дейност,” раздел II „Централен регистър. Вписване в централния регистър” на ЗЮЛНЦ, тоест делегирано е единствено да изпълнява функциите му, възложени с [чл. 45 ал.3 от ЗЮЛНЦ](#), като извърша вписване в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Оспорената заповед обаче, е издадена на осн. чл.48, ал.1 ЗЮЛНЦ касаеща заличаване на вписването от министъра на правосъдието или оправомощено от него лице. Няма изрично оправомощаване на зам. министъра по чл.48 ал.1 от ЗЮЛНЦ да заличава вписването. Правното основание въз основа на което е издадена заповед № ЛС-04-23 от 20.01.2012 при която се делегират права на зам. министъра е чл.45 ал.3 от ЗЮЛНЦ, а именно да вписва заявените обстоятелства. Отделна разпоредба - чл.48 ал.1 от ЗЮЛНЦ дава възможност да се делегират права от министъра на правосъдието на оправомощено от него лице да заличава вписването. В конкретната хипотеза министърът на правосъдието не е делегирал правомощията си по [чл. 48 от Закона](#) на зам.-министъра, поради което

последният е издал обжалваната заповед при липса на материална компетентност, което води до нищожност на административния акт. Делегиране на правомощия да заличава вписването не е направено. Законодателят изрично е предвидил две различни разпоредби ([чл. 45](#), ал.3 и [чл. 48, ал.1 от ЗЮЛНЦ](#)), независимо че се намират в един и същи раздел, въз основа на които министърът може да оправомощава лице което да вписва заявените обстоятелства, съответно да заличава вписването. Предвид изричното посочване на правното основание въз основа на която е издадена Заповед № ЛС-04-23 от 20.01.2012г. (чл.45 ал.3 ЗЮЛНЦ) и, че се оправомощава зам. министъра да изпълнява правомощията „по вписване в централния регистър ” не могат да се приемат доводите на ответника, че цитираната заповед делегира права както във връзка с вписването , така и във връзка със заличаване на вписването. Министърът на правосъдието издавайки заповедта изрично е изразил своята воля да оправомощи зам. министъра единствено да вписва заявените обстоятелства, която не може да бъде тълкувана разширително. При липсата на посоченото в заповедта № ЛС-04-23 от 20.01.2012 основание по чл. 48, ал.1 от ЗЮЛНЦ, зам. министърът не е бил оправомощен да заличи вписването на жалбоподателя, поради което оспорената заповед следва да бъде обявена за нищожна.

По така изложените правни доводи и аргументи и при преценка на критериите по чл. 146 от АПК настоящият състав обосновава краен извод за нищожност на заповед № ЛС-04-1660/10.10.2012 г. на Заместник-министъра на правосъдието.

Относно разноските: С оглед изхода на спора не се дължи юристконсултско възнаграждение на ответника.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА нищожността на заповед № ЛС-04-1660/10.10.2012 г. на Заместник-министъра на правосъдието.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението до страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :